

РЕШЕНИЕ

№ 1073

гр. Перник, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Н.М.К.

при участието на секретаря Ц.Ч.М.
като разгледа докладваното от Н.М.К. Гражданско дело № 20221720105248
по описа за 2022 година

Образувано е по предявен от „Дженерали Застраховане“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, ЕИК:030269049 чрез юрисконсулт Р.К. срещу АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 3 осъдителен иск с правна квалификация чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД, за сумата от 1455,41 лева, съставляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение за нанесени щети на л.а. „*****“, с рег. № ** **** ** в резултат на ПТП, настъпило на 26.12.2019 г., около 23:30 часа по време на движение по автомагистрала Струма, в района на гр. Перник, при км. 18+5 бил възникнал инцидент, като при управление на л.а. в дясната пътна лента на пътното платно за движение било излязло и пресичало животно-куче вследствие на което водача на л.а. „*****“ бил реализирал щети, тъй като бил катастрофирал в пресичащото животно ведно със законната лихва върху цялата заплатена сума от датата на подаване на исковата молба-05.05.2022 г. до окончателното ѝ погасяване.

В исковата си молба ищецът твърди, че със застрахователна полица № 0312190006001887 от 31.01.2019 г. ищцовото дружество било сключило с О. К. Т. договор за имуществена застраховка „Каско“ за л.а. „*****“, с рег. № ** **** ** с период на покритие от 01.02.2019 г. до 31.01.2020 г. при уговорено покритие пълно каско. На 26.12.2019 г., около 23:30 часа по време на движение по автомагистрала Струма, в района на гр. Перник, при км. 18+5 бил възникнал инцидент, като при управление на л.а. в дясната пътна лента на пътното платно за движение било излязло и пресичало животно-куче вследствие на което водача на л.а. „*****“ бил реализирал щети, тъй като бил катастрофирал в пресичащото животно. Бил съставен протокол за ПТП № 1728204/26.12.2019 г. от ОД на МВР-Перник. Процесният автомобил след ПТП бил претърпял следните материални щети-на предна броня, на преден ляв фар, преден ляв калник. Твърди, че била образувана ликвидационна преписка № 210611926. Бил извършен оглед и оценка на вредите и било определено застрахователно обезщетение в размер на 1440,41 лв. Плащането било извършено на два пъти- с преводно нареждане от 15.01.2020 г. в размер на 1276,15 лв. и с преводно нареждане от 24.01.2020 г. в размер на 1641 26 лв.

Били начислени и 15 лв., ликвидационни разноски. Съгласно Закона за пътищата ответникът следвало да се грижи и да стопанисва и да осигурява безопасността на движението по републиканските пътища. В неговите задължения се било включвало и изграждането и стопанисването на надеждни огради, мрежи и средства за пропускателен контрол, които изцяло достъпа и преминаването на животните по пътищата. Посочва, че били изпратили покана на ответника, която бил получил на 03.12.2021 г. чрез Областно пътно управление Перник да възстанови изплатената от тях сума в размер на 1455,41 лв., но до този момент не били платили.

Моли съдът да осъди ответника да му заплати сума в общ размер от 1455,41 лв., съставляваща заплатено от него застрахователно обезщетение по щета ведно със законна лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба-05.05.2022 г. до окончателното плащане на сумите. Претендира сторените в производство разноски.

Ответникът, чрез АПИ-ОБЛАСТНО ПЪТНО УПРАВЛЕНИЕ- Перник , е депозирал в срока на чл.131 ГПК отговор на исковата молба, като оспорва иска по основание и размер. Твърди, че не било налице валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на МПС. Не били представени доказателства за заплащане на застрахователната премия. Не оспорва, че път 18+5 е част от републиканската пътна мрежи и се поддържа от АПИ на основание чл. 19, ал. 1 ЗП. Оспорва, че имуществените вреди на процесното МПС се намират в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Размерът на претендираното застрахователно обезщетение бил завишен. Животното можело да влезе и от други места на пътя и било без правно значение дали имало изградена предпазна ограда. Твърди, че изцяло били изпълнили задълженията си по чл. 30 ЗП и чл. 19, ал. 1 ЗП. Оспорва механизма на ПТП. Твърди, че АПИ бил възложил на „Автомагистрали“ ЕАД с месечни задания за м. декември 2019 г. за изпълнение на различни видове СМР и в това число охрана на пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на автомагистралата. Били изпълнени и заплатени съответните дейности, за което представя писмени доказателства. Процесното ПТП се било случило в тъмната част на денонощието поради което водачът следвало да се съобрази с конкретни условия на видимост скоростта на движението и да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Прави възражение за съпричиняване на ПТП от страна на водача на процесното МПС по чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Същият не бил управлявал автомобила със съобразена с конкретните условия скорост. Твърди, че поддържането на конкретния участък било възложено с договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-1 от 01.03.2018 г. сключен между АПИ и „Автомагистрали“ ЕАД. Съгласно чл. 1 от този договор изпълнителят „Автомагистрали“ ЕАД се задължавал да поеме поддържането на процесния пътен участък. Позовава се на чл. 28 от този договор, който бил предвиждал при причиняване на ПТП или възникване на щета в резултат на неизпълнение или качествено неизпълнение на договора или на всички нормативни и технически изисквания, които следвало да се спазят при изпълнение на договора „Автомагистрали“ ЕАД следвало да носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените щети.

Моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен и доказан. Претендира разноски.

Предявява обратен иск по чл. 219 ГПК срещу „Автомагистрали“ ЕАД в качеството му на изпълнител по процесния договор за текущ ремонт и поддържане на път. Същото е било конституирано като трето лице помагач на страната на ответника.

В срока по чл. 131 ГПК трето лице помагач е депозирало отговор на предявения срещу него обратен иск. Счита, че предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е допустим, но неоснователен и недоказан. Поддържа възраженията на АПИ направени в отговора на исковата молба относно основателността на главния иск. Счита, че водачът на процесното МПС е съпричинил с поведението си вредоносния резултат, тъй като бил управлявал със скорост несъобразена с пътните условия по см. на чл. 20, ал.2 от ЗДвП. Не

било доказано, че причината за настъпването на вредите на МПС бил ударът в животното внезапно появило се на пътя. Посочва, че за да бъде ангажирана отговорността на АПИ по см. на чл. 49 ЗЗД следвало да бъде доказано, че повреждането на имуществото било в причинно-следствена връзка на противоправното поведение на ответника или на лице за чийто действия отговаря, а не вследствие на случайно събитие или вина на трето лице, за което ответникът не носи отговорност. В случая се било касаело за внезапно възникнало препятствие на пътното платно, чието отстраняване било обективно невъзможно в рамките на изминалото време на възникване на препятствието и настъпване на ПТП. Самото възникване на препятствието не се било дължало на противоправно действие или бездействие на стопанина на пътя, а било резултат от случайно събитие, което не могло да бъде предвидено. В представения протокол за отчет на дейността през м. декември 2019 г. ответника и трето лице помагач не били констатирани за периода от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г. липси на пътен възел „Даскалово“ или увреда на предпазната мрежа на пътя, което означавало, че кучето най-вероятно било преминало през участък от пътя, за който нямало нормативно установено задължение да бъде обезопасен с ограда.

Оспорва предявения от ответника срещу него обратен иск като неоснователен и недоказан. Не оспорва наличието на договор за възлагане на обществена поръчка, като било видно от самия договор, че извършваните от него дейности били възлагани с месечни, допълнителни и извънредни задания. Последните били приложими при настъпване на непредвидени обстоятелства съгласно чл. 5, „В“ от договора. Позицията се на определението на понятието извънредно задание предвидено в раздел първи Дефиниции, т. 8. Позицията се на чл. 19, ал.1, т. 1 и чл. 30, ал. 1 ЗП. Не било налице неизпълнение на договора от тяхна страна, тъй като не било налице задание от страна на възложителя по предвидения в договора начин. Следвало да има изрично възлагане от страна на АПИ на изпълнителя да отстрани настъпилите с ПТП последици. Отговорността могла да се прехвърли върху него само при изрично задание от страна на АПИ дори и устно, което да доведе до неизпълнение на договора, каквото в случая не било налице. Цитира съдебна практика в този смисъл.

Моли обратният иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Претендира сторените по делото разноски.

В открито съдебно заседание ищцовото дружество чрез процесуален представител по пълномощие поддържа предявените искове. В писмено становище моли съда да постанови решение, с което изцяло да уважи предявените искове. Претендира разноски. Представя списък.

В открито съдебно заседание ответното дружество изпраща представител, който моли съда да отхвърли като неоснователни и недоказани, предявените искове. В условията на евентуалност при уважаване на исковата претенция моли съда да уважи предявения и приет за съвместно разглеждане обратен иск срещу третото лице помагач на страната на ответника. Претендира присъждане на деловодни разноски

В открито съдебно заседание третото лице – помагач и ответник по обратния иск чрез процесуален представител по пълномощие поддържа отговора на предявения по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК обратен иск. В хода на устните състезания пълномощникът моли съда да остави без уважение предявените с първоначалната искова молба искове. В условията на евентуалност при уважително решение по първоначалния иск моли съда да отхвърли като неоснователна и недоказана претенцията, заявена с обратния иск. В писмена защита излага подробни съображения по съществото на спора.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно, кумулативно съединени искове с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и собственика/ползвателя на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие, на който договор и вследствие виновно и противоправно поведение на ответника (бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на републикански или общински пътища) да е настъпило застрахователно събитие, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК в доказателствена тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да установи горепосочените обстоятелства.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване на горните факти, в това число наведените възражения за съпричиняване, а при установяване на твърдените от ищеца факти да докаже, че е погасил претендираното вземане.

Установява се от приложената по делото комбинирана застрахователна полица № 0312190006001887 от 31.01.2019 г. за застраховка "Каско на МПС", сключена между ищцовото дружество и О. К. Т., в качеството му на собственик на процесния автомобил, съгласно която обект на сключения договор е лек автомобил марка "*****", с рег. № ***** като срокът на договора е от 01.02.2019 г. до 31.01.2020 г. От представеното по делото свидетелство за регистрация на МПС част II се установява, че лек автомобил марка "*****", с рег. № ***** е собственост на О. К. Т..

Покритите застрахователни рискове по договора са "пълно каско", в обхвата на който се включва покриване на щети, причинени от ПТП.

Доказва се по делото, че на 26.12.2019 г., около 23:30 часа в рамките на срока на застрахователния договор по време на движение по автомагистрала Струма, в района на гр. Перник, при км. 18+5 бил възникнал инцидент, като при управление на л.а. "*****", с рег. № ***** в дясната пътна лента на пътното платно за движение било излязло и пресичало животно вследствие на което водача на л.а. „*****“ бил реализирал щети, тъй като бил катастрофирал в пресичащото животно. За настъпване на пътнотранспортното произшествие водачът на застрахования автомобил О. К. Т., действащ като собственик на автомобила, подал уведомление – декларация за щета по застраховка "Каско на МПС" до ищцовото дружество, в която описал датата, часа, мястото и механизма на процесното ПТП, както и настъпилите щети по автомобила, като в ищцовото дружество е била заведена щета № 210611926.

Бил извършен оглед и оценка на вредите от служители на застрахователното дружество и било определено застрахователно обезщетение в размер на 1440,41 лв. Плащането било извършено на два пъти - с преводно нареждане от 15.01.2020 г. в размер на 1276,15 лв. и с преводно нареждане от 24.01.2020 г. в размер на 1641 26 лв.

Видно от представената по делото регресна покана с изх. № 310002154 от 30.11.2021 г. ищецът е отправил до Директора на Областно пътно управление Перник на АПИ регресна покана за възстановяване на сумата в размер на 1455,41 лева, от които 1440,41 лева - стойността на заплатено застрахователно обезщетение и 15, 00 лева - ликвидационни разноски. Същата е била получена от ответника на 03.12.2021 г. от ответника.

Предвид изложеното съдът намира за доказана първата материална предпоставка за уважаване на иска - съществуването на валидно застрахователно правоотношение с увреденото лице и заплащането на застрахователно обезщетение на същото/настъпване на суброгацията по чл. 410 КЗ.

Не може да се споделят възраженията на ответника, че липсва валидно застрахователно правоотношение на ищеца с водача на увредения автомобил. При установеното по делото подаване на уведомление за щетата от застрахования до застрахователя и извършено плащане безспорно те са извършили потвърждаване на действията във връзка с ползването на правата по застрахователния договор, като е видно, че представените по делото са валидни към датата на процесното пътно транспортно произшествие.

Тази съдебна инстанция не споделя и възражението, че предвиденото застрахователно покритие не обхваща конкретния застрахователен риск. Константно е разбирането в съдебната практика, основано на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗЗД, че ответникът не може да се позовава на неизпълнение на конкретни договорни задължения на страните по застрахователното правоотношение, нито възражения относно предмета и обхвата на същото, тъй като не е страна по договора. Право на такива възражения биха имали само застрахователя и застрахованото лице. В случая ответната страна не е от кръга лица, които могат да правят защитни възражения, основани на застрахователния договор (вж. Решение № 406/30.11.2022 г. по в. гр. д. № 549/2022 г. на Софийския окръжен съд, Решение № 796/2019 г. по в. гр. д. № 911/2019 г. на Окръжен съд Бургас). Следва да се посочи, че в доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на изключен застрахователен риск, съгласно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК, каквито доказателства последният не е ангажирал по делото.

За настъпване на пътния инцидент е съставен протокол за ПТП № 1728204 от 26.12.2019 г. в 23: 30 часа.

Обвързващата материална доказателствена сила на официалните свидетелстващи документи е предвидена в чл. 179, ал. 1 ГПК, съгласно който официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на неговите правомощия по установена форма и ред, съставлява доказателства за изявленията пред него и извършените от него и пред него действия. Съдебната практика е категорична, че протокола за пътнотранспортно произшествие не се ползва с материална доказателствена сила относно механизма на пътно - транспортно произшествие, доколкото и когато то не е настъпило в присъствието на съставилото протокола за пътно - транспортно произшествие длъжностно лице. В настоящия случай протоколът не се ползва с материална доказателствена сила за механизма на пътнотранспортното произшествие, но се ползва с такава касателно времето, мястото на същото, щетите по автомобила, доколкото съставилият го служител на МВР е посетил мястото на инцидента. Дори и протоколът за пътно - транспортно произшествие, в случая, да не се ползва с материална доказателствена сила, то елементите от фактическия състав на предявеното материално право се установяват чрез другите събрани по делото доказателства. В закона няма ограничение на доказателствените средства, които могат да се използват за установяване на противоправно поведение, вреди и причинно-следствена връзка, а в съдебната практика, е установено, че обвързващата формална доказателствена сила на протокола за пътно-транспортно произшествие не освобождава съда от задължението му да изследва механизма на същото с други доказателства, включително чрез служебно назначаване на специализирана авто - техническа експертиза (решение № 110 от 04.09.2013 г. по т. д. № 194/2012 г., на ВКС, ТК, II ТО).

Описаният механизъм на ПТП се установява от заключението на САТЕ, уведомление за щета, изготвения доклад за щета, два броя опис- заключение по щета. Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, ПТП е било посетено от служители на „Пътна полиция“, които са изготвили процесния протокол за ПТП, като описаните в същия видими щети на процесното МПС са били на предната броня. Механизма на процесното ПТП бил следния-при преминаване на автомобила в района около ПВ „Даскалово“, км. 18+500 от дясната страна на пътя, перпендикулярно спрямо оста му, с

неясна скорост навлиза бездомно куче, като траекториите на МПС и на животното се пресичат в границите на дясната активна пътна лента, като ударът е в предната лява част на процесния автомобил, като водачът спира на неустановено място и изчаква служителите на „Пътна полиция“, които съставят процесния протокол за ПТП. Деформациите на процесното МПС отговарят на този механизъм на настъпване на процесното ПТП, а именно удар с животно с размерите и тегло на куче при движение по магистрала. Стойността на уврежданията на МПС се равняват на 1445,64 лв. Общата стойност на вредата на процесния лек автомобил се равнява на сумата от 1392,43 лв. /сумата от 1042,43 лв., съставляваща общата стойност на частите необходими за пълното възстановяване на автомобила + сумата от 350 лв., съставляваща трудът необходим за възстановяването на автомобила /. Вещото лице приема, че най-вероятно водачът се е движил с не по-висока скорост от 120/130 км.ч., като не може с точност да бъде определена скоростта, с която се е движил. Водачът не е разполагал с време, за да задейства спирачната система, което означава, че не е разполагал с техническа възможност да предотврати настъпилото произшествие. Описаните и заснети деформации на процесното МПС отговарят да са възникнали при механизъм на ПТП включващ удар с животно при движение по автомагистрала, където се предполага движение с относително по-висока скорост.

Районният съд цени заключението на САТЕ като доказателство по делото, същото е обективно и безпристрастно изготвено от експерт в областта, заключението се подкрепят и от другите, събрани по делото доказателства.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел И., който е служител на ответника всеки ден се прави обход на маршрутите на републиканската пътна мрежа на територията на област Перник включително и на автомагистрала Струма. Пътният възел „Даскалово“ бил ограден от предпазна мантиanela и предпазна ограда, като същите съобразно ЗДВП не били продължавали по дължината на пътя и били прекъсвани. Имало предпазна ограда на магистралата, която била по цялото протежение на магистралата и имало предпазна заешка ограда, като мрежата била обхващала и пътния възел. Пътната връзка била директно шосе и слизала към магистралата, като връзката за Перник била 50-100 м. Процесният пътен възел бил с висока концентрация на ПТП. Свидетелят не знае за друг удар на МПС с животно на този пътен участък. В рамките на длъжността на свидетеля било при установяване на цялостно нарушаване на оградата да се уведоми третото лице помагач „Автомагистрали“ ЕАД, да подмени парчето с нарушена цялост. Веднага били уведомявали същото при констатирано нарушение на целостта на оградата. За месец декември 2019 г. свидетелят не си спомня да е имало такъв сигнал. През мрежата не могло да премине куче, нито дори и заек и затова се била наричала заешка ограда. Счита, че кучето било излязло от пътния възел.

Съдът не кредитира показанията на този свидетел И., тъй като същият е служител на ответника и в неговите служебни задължения се включва именно поддръжката на целостта на мрежите на автомагистралата и се явява заинтересовано от изхода на спора лице. Същите не се подкрепят от събраните от съда доказателства.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел О. Т., който е водач на процесното МПС същият на 26.12.2019 г. бил управлявал процесния автомобил по посока Баня, като на 100 м. преди бензиностанция „ОМВ“ бил шофирал в лявата лента било изскочило животно, което било ударило автомобила, то се било намирало срещуположно на движението по мантиanelата. Счита, че с оглед на намерената козина по гумата животното било чакал. Животно било избягало и нямало кръв върху бронята на колата. Бил повикал полицейски служители, които му били направили тест за алкохол и след това била дошла пътна помощ. Движил се със скорост от около 90 км.ч. Времето било влажно и асфалтът бил мокър. Не му бил съставен АУАН само било констатирано ПТП при удар на автомобил с животно. Щетите на лекия автомобил били счупена предна броня долна, габарити, ляв фар,

радиатор и система за въздушно окачване. Животното било изскочило пред него и нямал възможност да го възприеме и да го избегне. Паркирал точно след „ОМВ“ след удара и не успял да задейства спирачната система, като зад него имало камион и не успял да задейства спирачките. Животното било блеснало пред фаровете, появило се между двете платна, където е банката оттам било изскочило, което било от лявата страна на автомобила. Бил карал в лявата лента и нямал възможност да го избегне. Животно било с големи размери, защото малко животно не могло да счупи бронята и да премине по този начин. Козината на животното била по цялата гума и джантата и не била на куче. Карал в лявата лента, защото дясната лента била абсолютно некачествена.

Съдът кредитира показанията на разпитания по делото свидетел, като кореспондиращи със събрания по делото доказателствен материал.

Съдът не кредитира възражението на ответника, че преминалото по пътното платно куче е съставлявало "предвидимо препятствие" съгласно вложения от законодателя смисъл в [чл. 20, ал. 2 ЗДвП](#). Ответникът не посочва с конкретни твърдения защо счита, че преминаващото през пътното платно куче е могло да бъде предвидено като препятствие от водача на процесния автомобил, а в негова тежест е да докаже правоизключващите си възражения, същият не твърди и не доказва да е била обозначена по някакъв начин възможността на процесния пътен участък да преминават животни, или пък водачът да е могъл да възприема от далечно разстояние преминаващото куче, съответно да избегне, респективно олекоти удара.

Ето защо, при съвкупна преценка на събрания доказателствен материал, следва да се приеме, че процесните вреди са настъпили именно при описания в исковата молба начин.

Съгласно разпоредбата на [чл. 3, ал. 1 от Закона за пътищата \(ЗП\)](#), пътищата са републикански и местни, а [чл. 3, ал. 2 ЗП](#) посочва, че автомагистралите са републикански пътища. Съгласно [чл. 19, ал. 1 ЗП](#) републиканските пътища се управляват от А. "П. И. ". Съгласно разпоредбата на [чл. 30, ал. 1 ЗП](#), А. "П. И. " осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища. Лицата, които стопанисват пътя, следва да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок, като извън населените места служби за контрол, определени от администрацията, управляваща пътя (ответното предприятие), контролират изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, средствата за сигнализация и пътната маркировка – арг. [чл. 167, ал. 1 и ал. 3 ЗДвП](#). В настоящия случай, с оглед установената фактическа обстановка, несъмнено е, че пътно - транспортното произшествие е настъпило поради небезопасен /неограден/ пътен участък от АМ "Струма", което е довело до възможността дивото животно, по всяка вероятност чакал да премине и да се озове на пътното платно, което небезопасяване се дължи на противоправното и виновно (съобразно презумпцията, регламентирана в разпоредбата на [чл. 45, ал. 2 ЗЗД](#)) бездействие на служител на ответника А. "Пътна инфраструктура" или оправомощено от нея трето лице, който в нарушение на горепосочените законови разпоредби не е изпълнил възложеното му задължение да стопанисва надлежно пътното платно и да го поддържа в изправно състояние, а при наличие на препятствие на него или риск от настъпване на препятствие, в това число и преминаване на животно – да го обозначи.

Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно-обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжка. Съгласно задължителните разяснения, дадени с ППВС № 4/30.10.1975 г., т. 3, налице е отговорност по [чл. 50 ЗЗД](#), когато при ползване на вещта не е допуснато нарушение на предписани или други общоприети правила, а настъпилите вреди се дължат на обективните присъщи

свойства на вещта. Когато при ползване на вещта е допуснато Та нарушение, тогава отговорността е по [чл. 45 ЗЗД](#), съответно по [чл. 49 ЗЗД](#). С оглед на това собственикът на вещта отговаря по [чл. 45 ЗЗД](#), съответно по [чл. 49 ЗЗД](#), при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, какъвто е настоящият случай.

Ето защо следва да се приеме, че с бездействието си за отстраняване препятствието на пътя /обозначаване на риска от поява на такъв тип препятствие/ ответникът е причинил на застрахования при ищеца лице имуществени вреди. Предвид обстоятелството, че тези вреди не са резултат от обективните, присъщи качества на вещта, а са резултат от неприсъщото качество на вещта, то отговорността на ответника следва да се ангажира на основание [чл. 49 ЗЗД](#), а не на основание обективната и безвиновна отговорност, установена в нормата на [чл. 50 ЗЗД](#).

По изложените съображения районният съд счита, че е осъществен фактическият състав на непозволеното увреждане, като вредоносният резултат е причинен от виновното и противоправно бездействие на служителите на ответника.

Размерът на вредите, в това число и стойността на ликвидационните разноски, е безспорно доказан от представените към застрахователната преписка опис - заключение, фактура за извършен ремонт, както и от заключението на приетата по делото САТЕ. Съгласно отговора на трета задача от заключението описаните във фактурата подменени резервни части, демонтажни, монтажни и бояджийски операции съответстват на опис заключението по сметата.

Неоснователно е възражението на ответника за съпричиняване, дължащо се на управление на процесния автомобил с несъобразена скорост. На основание [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) в доказателствена тежест на ответника е да установи възраженията си по делото. В хода на процеса по делото не са ангажирани доказателства, че водачът на застрахования при ответника автомобил е допринесъл с поведението си за настъпването на вредоносния резултат. Видно от изготвената по делото САТЕ кредитирана от съда скоростта на водача не е била по-висока от 120-130 км.ч., който извод се прави на базата на механизма на ПТП и на настъпилите увреждания на процесното МПС.

По изложените съображения съдът приема, че в полза на застрахователя, който се е суброгирал в правата на застрахования, е възникнало вземане в размер на изплатеното застрахователно обезщетение от 1440,41 лева. и 15, 00 лева – ликвидационни разноски, поради което исковата претенция на ищцовото дружество следва да бъде уважена в пълния предявен размер. Същата сума с оглед на претенцията на ищеца следва да се присъди ведно със законната лихва върху тази главница от датата на подаване на исковата молба-05.05.2022 г. до окончателното ѝ плащане.

Предвид извода на районния съд за основателност на главния иск по делото се е сбъднало вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане и решаване на предявения обратен иск срещу третото лице- помагач на страната на ответника – "Автомобилисти " ЕАД.

Предявеният обратен иск е с правна квалификация [чл. 54 ЗЗД](#). Съобразно [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) в тежест на ищеца по него е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно възникнало облигационно правоотношение с ответника, изпълнителят да е изпълнил некачествено възложената по договора му работа, в резултат на некачественото изпълнение А. "П. И. " да е понесла вреди, изразяващи се в заплащане на обезщетение на суброгиралия се в правата на застрахованото лице застраховател по имуществена застраховка "Каско". В тежест на ответника по обратния иск да установи при условията на пълно и главно доказване правоизключващите и правопогасяващите си възражения, в това число и качествено изпълнение на възложените работи.

От представените по делото от ответника по главния иск /ищец по обратния иск/

писмени доказателства се установява, че между него - в качеството на възложител и ответника по обратния иск "Автомагистрала" ЕАД - в качеството на изпълнител е сключен договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-1/01.03.2018 г. с предмет: "Поддържане (превантивно, текущо, зимно, ремонтно - възстановителни работи при аварийни ситуации) на АМ Люлин и АМ Струма, от км 0+000 до км 56+170, включително и принадлежащите пътни връзки, охрана на пътни съоръжения, и принадлежности в обхвата на автомагистралата на територията на ОПУ-Перник стопанисвани от А. "П. И.". Съгласно чл. 5 от договора дейностите по поддържане се възлагат от възложителя на изпълнителя с месечни допълнителни и извънредни задания. Месечните задания се представят на изпълнителя в срок до 28-мо число на месеца, предшестваш изпълнението като при забава от страна на възложителя да представи заданието в този срок, срокът за изпълнение се удължава с дните на забавата. Съгласно чл. 5, буква "б" допълнителните задания се представят на изпълнителя по всяко време, но в срок не по-малък от три работни дни преди началото на работите. Съгласно чл. 5, буква "в" извънредни задания се възлагат от възложителя и/или директорите на съответните Областни пътни управления в случаи на настъпване на непредвидени обстоятелства и чрез констативен протокол за възникналите работи, които са пряко свързани с осигуряване безопасността на движението. При извънредни задания изпълнителят е длъжен да започне незабавно изпълнението на разпоредените работи. В срок от три дни от възникването на непредвидимото обстоятелство и/или изключителните обстоятелства, устно разпоредените работи следва да се оформят като извънредно задание, което се връчва на изпълнителя, Съгласно Раздел I Дефиниции, т. 5 на договора "допълнително задание" означава писмено възлагане от възложителя на видове и количества работи, невключени в месечното задание, необходимостта от които е възникнала след изготвяне на месечното задание, с оглед правилната експлоатация на пътищата и предпазването им от разрушаване, както и в следствие нуждата за осигуряване безопасността на движението. Съгласно Раздел I Дефиниции, т. 8 "извънредно задание" е писмено възлагане от възложителя на видове и количества работи, невключени в месечното и допълнително задание, необходими за осигуряване проходимостта на пътищата и безопасността на движение при възникване на непредвидени обстоятелства, включително при бедствия по смисъла на чл. 2 от Закона за защита при бедствия. В раздел VII "Права и задължения на възложителя" в чл. 9, ал. 3 от договора е предвидено, че възложителят следва да представи на изпълнителя месечни, а в случай на необходимост допълнителни и извънредни задания за извършване на видовете работи, посочени в сметки № 1 до 8 (приложение № 4). В раздел VIII "Права и задължения на изпълнителя" в чл. 12, ал. 6 и ал. 7 е уговорено, че изпълнителят следва да изпълнява допълнителните, писмени или устни, разпореждания на възложителя, възникнали в процеса на работа, както и да започва работа веднага след появяването на необходимост от това след писмено възлагане от възложителя. Съгласно чл. 28 от договора при причиняване на пътно транспортно произшествие и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение на предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнение на договора изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

При установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Няма спор по делото, видно е и от представените писмени доказателства, че между страните съществува валидно облигационно правоотношение – сключен е договор за възлагане на обществена поръчка с действие към момента на настъпване на процесното пътно - транспортно произшествие. Съгласно предмета на договора, описан детайлно в раздел II, пътният участък, на който е станало процесното пътно – транспортно произшествие е включен в обхвата на договора.

При преценка основателността на обратния иск, следва да се съобразят установените в нормата на чл. 20 ЗЗД критерии при тълкуването на договорите - трябва да

се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността.

Следва да се съобразят постигнатите между страните договорки в раздел V "Възлагане на дейностите по договора". В чл. 5 страните са се съгласили, че дейностите по поддържане са възлагат от възложителя на изпълнителя с месечни, допълнителни и извънредни задания, като същите са точно дефинирани за целите на договора. Подробно описаните в раздел VIII "Права и задължения на изпълнителя", следва да се тълкуват във връзка с раздел V "Възлагане на дейностите по договора". Ето защо при тълкуване на договора, с оглед въведените в чл. 20 ЗЗД критерии, се налага изводът, че изпълнението на задълженията на изпълнителя се предполага от наличието на нарочно възлагане от страна на възложителя посредством уговорените месечни, допълнителни или извънредни задания. Така задание е необходимо и когато се налага осигуряване на безопасността на пътя, при възникнали непредвидени обстоятелства – каквото е и наличието на диво животно на пътното платно, доколкото наличието му води до опасност за движението по пътя и риск от настъпване на пътнотранспортно произшествие. Доколкото никъде в договора не е предвидено изпълнителят да следва да осигури екип, който да следи за възникване на непредвидени обстоятелства /предвидено е осигуряване на екип за реакция при вече възникнали непредвидени обстоятелства, съгласно чл. 12, ал. 8 от договора, който следва да е в готовност/, то и не може да се приеме, че по силата на договора на ответника "Автомобили" ЕАД е възложено от А. "П. И." незабавното отстраняване на последиците от такива непредвидени обстоятелства. Изпълнителят по договора няма задължение а priori да следи за настъпване на непредвидени обстоятелства, включително и такива, които могат да доведат до пътнотранспортно произшествие. Дори при възникнало пътнотранспортно произшествие за изпълнителя, като лице, което съгласно договора отговаря за поддръжката на пътя, задължението да отстрани последиците от инцидента би възникнало след изрично възлагане, включително и устно. Така от страна на възложителя – А. "П. И.".

Гореизложеното мотивира извода на съда, че задълженията на изпълнителя за поддържане на пътищата и пътните принадлежности към тях, с цел осигуряване на безопасни условия на движение, в това число и задължението да обезопаси пътния участък, така че да предотврати/намали риска от достъп на животни до пътното платно съответно да сигнализира за участниците в движението опасността от този риск, би възникнало при наличие на изрично възлагане – месечно, допълнително или извънредно, ако се счете, че е налице извънреден характер на обстоятелството (както е наведено в исковата молба по обратния иск) – преминаване на животно – чакал на пътното платно и опасността, която е създавало за участниците в движението.

Предвид описания в договора начин за възлагане на работа, в рамките на предмета на договора, а именно чрез месечни, допълнителни и извънредни задания с оглед разпределената по делото доказателствена тежест ищецът по обратния иск е следвало да установи при условията на пълно и главно доказване обстоятелството, че е възложил чрез някой от предвидените в договора начини – месечно, допълнително или извънредно задание, обезопасяване/съответно сигнализиране на процесния пътен участък, тоест, че е проявена активност от страна на А.П.И., която по закон стопанисва процесния пътен участък, чрез възлагане на конкретна задача на изпълнителя по договора. В този смисъл основателно е направеното в отговора на исковата молба по обратния иск възражение че липсва виновно неизпълнение на договорно задължение касателно обезопасяване на процесния пътен участък, доколкото ищецът не доказва за изпълнителя да е възникнало. Така конкретно задължение по рамковия договор. Договорната отговорност на ответника, която би обусловила основателност на предявената претенция по чл. 54 ЗЗД, се обосновава от наличие на причинно – следствена връзка на настъпилото пътнотранспортно произшествие или щета с неизпълнение или некачествено изпълнение на предмета на договора, както и на

нормативните технически изисквания. Последното възлага в тежест на ищеца /възложител по договора/, при условията на пълно и главно доказване, да установи не само наличието на договорно правоотношение между страните, но и възлагане на дейност по поддържане по отношение на процесния участък /независимо дали същото е годишно, месечно, допълнително или извънредно/, респективно неизпълнение на възложената работа или нейното некачествено изпълнение, удостоверено по надлежния ред. Та доказване по делото не е направено. Липсват и данни за възложени работи, имащи връзка с дейност по предотвратяване на произшествия, като конкретното на този пътен участък, последващи възражения спрямо изпълнителя, за да се приеме наличие на основание за прилагане на договорната отговорност. Изготвените протоколи при които е посочено, че не констатирани кражби и липси по отношение на мрежата на процесния пътен участък за месец декември 2019 г. са частни документи изхождащи от А.П.И. и „Автомагистрали“ ЕАД, които удостоверяват благоприятни за ответника и третото лице помагач факти и обстоятелства и не следва да се кредитират от съда, доколкото същите не срещат опора в останалия събран по делото доказателствен материал.

Ето защо този съдебен състав достига до извода, че предявеният по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК и разгледан в настоящото производство обратен иск по чл. 54 ЗЗД следва да бъде отхвърлен като недоказан, поради което и неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца по главния иск следва да бъдат присъдени, сторените от него разноски, за които същият е представил доказателства – 458,92 лева, както следва: сумата от 58,92 лв., съставляваща държавна такса, сумата от 250, 00 лева - депозит за вещо лице, сумата от 150, 00 лева юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на ищцовата страна и при съобразяване възражението за прекомерност, наведено от ответната страна.

На А. "П. И. " не се дължат разноски като ответник по главния иск и като ищец по обратния иск с оглед изхода на спора.

Ответникът по обратния иск "Автомагистрали" ЕАД разполага с право на разноски с оглед изхода на спора, същият своевременно, с отговора на исковата молба, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съобразно фактическата и правна сложност на делото, степента на процесуална активност на ответника по обратния иск и при съобразяване на направеното възражение за прекомерност от ищеца по обратния иск, съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ дължимо юрисконсултско възнаграждение в размер на 150, 00 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 3 ДА ЗАПЛАТИ на „Дженерали Застраховане“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, ЕИК:030269049 по иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД сумата от 1455,41 лева, съставляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение за нанесени щети на л.а. „*****“, с рег. № ** **** ** в резултат на ПТП, настъпило на 26.12.2019 г., около 23:30 часа по време на движение по автомагистрала Струма, в района на гр. Перник, при км. 18+5 бил възникнал инцидент, като

при управление на л.а. в дясната пътна лента на пътното платно за движение било излязло и пресичало животно вследствие на което водача на л.а. „*****“ бил реализирал щети, тъй като бил катастрофирал в пресичащото животно ведно със законната лихва върху цялата заплатена сума от датата на подаване на исковата молба-05.05.2022 г. до окончателното ѝ погасяване.

ОТХВЪРЛЯ предявения по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК от АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 3 срещу „Автомагистрали“ ЕАД, ЕИК 831646048, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Цар Борис III“ № 215, ет. 4 обратен иск с правна квалификация чл. 54 ЗЗД за заплащане на сумата 1455,41 лева, съставляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение за нанесени щети на л.а. „*****“, с рег. № ** **** ** в резултат на ПТП, настъпило на 26.12.2019 г., около 23:30 часа, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 3 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на „Дженерали Застраховане“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, ЕИК:030269049, сумата от 458,92 лева, представляваща сторени по делото разноски съобразно изхода на спора по главния иск.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 3 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на „Автомагистрали“ ЕАД, ЕИК 831646048, със седалище и адрес на управление: град София, бул. „Цар Борис III“ № 215, ет. 4 сумата от 150, 00 лева, представляваща сторени разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно изхода на спора по обратния иск.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Пернишки окръжен съд.

Препис от решението да се връчи на страните чрез процесуалните им представители.

Съдия при Районен съд – Перник: _____